

Art. 105:

„1. Organisationen skal paa ethvert Medlems Territorium nyde saadanne Forrettigheder og Immuniteter, som er nødvendige til Gennemførelse af dens Formaal.

2. Repræsentanter for Medlemmerne af De Forenede Nationer og Organisationens Embedsmænd skal ligeledes nyde de Forrettigheder og Immuniteter, som er nødvendige for den uafhængige Udøvelse af deres Funktioner i Tilknytning til Organisationen.

3. Plenarforsamlingen kan fremsætte Forslag med Henblik paa Fastsættelse af Enkelthederne vedrørende Anvendelsen af denne Artikels Pkt. 1 og 2 eller kan foreslaa Medlemmerne af De Forenede Nationer Overenskomster desangaaende.“

I Henhold til Artikel 105, Pkt. 3, blev der paa De Forenede Nationers 1. Plenarforsamling, 1. Del, fremsat et Udkast til en almindelig Konvention om De Forenede Nationers Forrettigheder og Immuniteter, som godkendtes af Plenarforsamlingen ved Resolution af 13. Februar 1946. Udkastet findes i Oversættelse gengivet som Bilag 16 til den af den danske Delegation til Plenarforsamlingen i Juni 1946 afgivne Beretning til Rigsdagen (se Rigsdagstidende 1946 Tillæg A, Spalte 7489). De Forenede Nationers Generalsekretær har ved en direkte Henvendelse til Udenrigsministeriet i Juni 1946 gjort den danske Regering bekendt med Konventionens Tekst. Plenarforsamlingens 2. Del opfordrede ligeledes ved en Resolution Medlemmerne til, saa snart som muligt, at tiltræde Konventionen, og henstillede, at de, indtil de tiltræder Konventionen, saavidt muligt følger dens Bestemmelser i Forhold til De Forenede Nationer.

Konventionens Artikel I bestemmer, at De Forenede Nationer som juridisk Person skal kunne indgaa Kontrakter, eje og disponere over fast og rørlig Ejendom og anlægge Retssager.

Artikel II angaar De Forenede Nationers Ejendom, Fonds og andre Aktiver og fastsætter, at disse skal være fritaget for enhver Art Retsforfølgning, for Ekspropriation, Konfiskation etc., for økonomisk Kontrol, for direkte Skatter, for Toldafgifter, Ind- og Udførselsrestriktioner m. m. De Forenede Nationer skal dog kunne give Afkald paa sin Immunitet i Tilfælde af Retsforfølgning.

Disse Bestemmelser vil paa mange Maader berøre den gældende danske Lovgivning og har faaet aktuel Karakter efter

Oprettelsen her i Landet fra Januar 1947 af De Forenede Nationers Informationskontor for de nordiske Lande.

Artikel III fastslaar, at De Forenede Nationers Post, Telegrammer etc. skal behandles som diplomatiske Forsendelser med Hensyn til Forrettigheder, Takster, Fritagelse for Censur og Adgang til at benytte Kode og Kurér.

Artikel IV omhandler Medlemsstaternes Repræsentanter, saavel ved Hoved- og Hjælpeorganerne som ved Konferencer, og angiver de Rettigheder, disse skal nyde. De er saaledes fritaget for Anholdelse, for Fremmedlovgivningens Regler og for Værnepligt. De skal i øvrigt nyde samme Forrettigheder og Lettelser som diplomatiske Udsendinge, bortset fra, at de ikke faar Ret til toldfri Indførsel eller Fritagelse for Forbrugs- og Omsætningsafgifter. De er udtrykkeligt fritaget for Skat.

Punkt 14 fremhæver, at vedkommende Medlemsstat ikke blot har Ret, men Pligt til at give Afkald paa sin Repræsentants Immunitet, naar denne er til Hinder for, at Retfærdigheden sker Fyldest, og den kan frafalde uden Skade.

De paagældende Bestemmelser gælder ikke i Forholdet mellem en Repræsentant og dennes Hjemstat.

Artikel V angaar De Forenede Nationers Embedsmænd. Generalsekretæren bestemmer, hvem der falder ind herunder. En af 1. Plenarforsamling, 2. Del, vedtaget Resolution bestemmer herom, at de Forrettigheder, som omhandles i Artiklerne V og VII i Konventionen, skal tilkomme alle Medlemmerne af De Forenede Nationers Personale med Undtagelse af dem, der er antaget paa Stedet og faar Timebetaling. De paagældende skal være fritaget for Retsforfølgning, for Udtalelser og Handlinger paa Embeds Vegne, de fritages for Skat, Værnepligt og Indvandringsrestriktioner og skal toldfrit kunne indføre deres Ejendele, naar de første Gang tiltræder deres Stilling.

Generalsekretæren skal kunne give Afkald paa de fornævnte Rettigheder, naar det kan ske uden Skade for De Forenede Nationers Interesser. De Forenede Nationer skal samarbejde med Medlemsstaterne for at forhindre Misbrug af Privilegierne.

Artiklen indeholder ikke noget Forbehold med Hensyn til Forholdene mellem de paagældende Embedsmænd og deres Hjemland. Reglerne kan derfor faa Betydning for de danske Statsborgeres Vedkommende, som ansættes i De Forenede Nationers Tjeneste, f. Eks. Reglen om Fritagelse for Værnepligt.